

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Commvniõnis Tum pro Sacerdotibus, tum pro omnibus fidelibus communicaturis

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Explicatur quarta clausula. Suscipiens reverenter ad minus in Pascha Eucharistiæ Sacramentum. Vbi de obligatione præveniendi & tollendi impedimenta, de loco communionis, de tempore, deque de ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41783

cam num. 37. & 38. denique quando est obligatio tollendi impedimenta, ut possit quis confiteri, dicam à num. 40.

§. 4

Suscipiens reverenter, ad minus in Pascha, Eucharistiæ Sacramentum.

Ubi de obligatione præveniendi, & tollendi impedimenta.

De loco Communionis, de tempore, deque ministris præsertim Religiosis.

36 **I**N Pascha, hoc est, ut jam consuetudo communis explicuit, à die Dominica Palmarum, & in aliquibus Dioccesibus, à Dominica prima Quadragesimæ, usque ad diem Dominicam in Albis. Cum autem hoc præceptum sit additum tempore

ori Paschali; qui tunc non com-
municavit, peccavit quidem gra-
viter, sed non habet a obligatio-
nem statim communicandi, nisi
in sequenti Paschate: sicuti qui
Missæ non interfuit, die Domi-
nica, non obligabitur audire sta-
tim die Lunæ. Aliquos *b* proba-
biliter contrarium sentire non
ignoramus. Quod per Commu-
nionem peccaminosam satisfiat
præcepto, dixi modo num. 34.

a Tol. Vad.
Sa apud
De Lugo
de Euch.
d. 26. sect.
4. nu. 63.
b Suarez
Vasquez,
Fag apud
eundem.

*De Prævidente impedimen-
tum.*

37 At, qui prævidet se non
posse communicare in dicto Pas-
chali tempore, obligatur ne præ-
venire? Obligari docet Suarez. *c*
Negat Vasquez: *d* cum quo pro-
babilius sentio: quia præceptum
non urget nisi in Paschate. Idem
dic de eo, qui prævidet se, agno-
sequenti, confiteri non posse:
non enim obligatur hoc anno,
pro

c Ibid. a.
pu. b eund.
De Lugo.
d Ibidem
apud eund.

pro obligatione sequentis anni,
confiteri.

38 Hinc sequitur si quis com-
municavit, ante Pascha adhuc te-
neri in Paschate, quia ante non
satisfecit præcepto. At non te-
neri quando communionem an-
ticipavit ex intentione præcep-
ti, sequitur ex opinione Suarii
(quæ certè probabilis est,) quia
sic jam implevit præceptum.

39 Sed quid, si quis dum est
in prima hebdomada, prævidet
se non posse in secunda commu-
nicare: tenetur ne in prima heb-
domadâ communionem perage-
re? Respondeo teneri, quia jam
urget præceptum: ut qui die fe-
stivo potest, interesse sacro ma-
ne diluculo, si prævidet non posse
se circa meridiem; mane tene-
tur: quia ex uno capite potest, ex
alio præcepti obligatio adest.
Idem propter paritatem rationis
dic de prævidente, se non posse
confi-

confiteri, in fine anni: obligatur enim si potest ipso anni initio.

De obligatione tollendi impedimenta.

40 Diximus de prævidentē impedimentum: dicamus consequenter de eo, qui impedimentum tollere à se, ad communicandum in Paschate, ut etiam ad confitendum intra annum, obligatur. An excommunicatus v. g. an carcere detentus, an infirmus, & similes impediti obligentur sub mortali, contra præceptum Communionis Paschalis, & annuæ Confessionis, querere solutionem ab excommunicatione, excarcerationem, sanitatem, ut scilicet in Paschate communicare, & intra annum confiteri, licitè, & expeditè possint. Respondeo excommunicatus obligatur: carcere detentus,

L

&

e Suarez,
Avila,
Fag apud
Merollam
d. 4. de leg.
c. 3. dub. 37
n. 433. De
Lugo de
Huc. d. 10.
sec. 2. n. 27
cōt. Henr.
l. 13. c. 7.
n. 2.

& infirmus non obligantur. Ratio prioris dicti est, e quia præceptum Communionis, & Confessionis est magni momenti: cum Confessio, & Communio maximè conferant ad animæ salutem, & ideò rigidè obligat, & consequenter obligat ad removenda ea præsertim mala spiritualia, quæ possunt obstare ipsius præcepti adimplerioni. At, cum carcer, & infirmitas spiritualia mala non sint; non tam rigidè ad illa removenda præceptum Confessionis, & Communionis obligabit: ut ipsi etiam timorati conscientia ostendunt, qui non multum solliciti sunt de tollendo carcere, vel ægritudine ad hunc finem, ut possint confiteri, vel communicare. Enim verò naturalis, ad hæc mala corporalia avertenda, sollicitudo satis, superque est. Dixi autem initio hujus numeri 40. (similes impediti) id est involuntariè impediti:

dit: n
menta
difficili
ri, & co
est cont
41 Il
lic assi
nim no
tatus
tendo f
tollenda
ur ipsi lic
ligatur v
teatur,
itas aut
& Comm
nenti ad
ri: &
tum rigi
um rigid
cada obf
Ubi com
42 A q
no accip

...ntur. Ra-
...ia præce-
& Con-
...omenti:
...mmunio
...nima fa-
...bligat, &
...ad remo-
...ala spiri-
...are ipsius
At, cum
...iritualia
...rigidè ad
...um Con-
...onis ob-
...rimorati
...qui non
...ollendo
...ad hunc
...eri, vel
...erò na-
...poralia
...tis, su-
...a initio
...les im-
...è impe-
...diti:

41 Illam etiam disparitatem
... assignant Doctores. f. Cur
...im non obligetur excommu-
...catus (ex vi præcepti de au-
...diendo sacro diebus festivis) ad
...tolendam excommunicationem,
...ipsi liceat audire sacrum; ob-
...ligatur verò modo dicto, ut con-
...municetur, & communicet? Dispa-
...ritas autem est, quia Confessio
& Communio sunt majoris mo-
...menti ad salutem, quam auditio
...sacri: & ideo illorum præce-
...ptum rigidè, hujus autem, non
...tam rigidè obligat fideles ad tol-
...enda obstantia impedimenta.

f Suarez
Sayr.
C. ninch.
apud Me-
rollam.
loc. cit.

*Ubi communicandum in Pas-
chate.*

42 A quibus autem, & in quo
...accipienda sit sacra Eucha-
ristia,

*g De Lug.
d. de Euc.
18. sect. 2
n. 36.*

ristia, Paschatis tempore, nunc est dicendum. Id quod, ut melius intelligatur, advertendum est, ad licitè ministrandum hoc Sacramentum requiri jurisdictionem: g pascere enim oves pertinet ad pastorem proprium, vel certè ad ejus delegatum: quales, saltem extra Pascha, nunc in suis Ecclesiis sunt Religiosi mendicantes, ex privilegiis: Dico (nunc ex privilegiis) nam cæterum in Clem. prima de privilegiis excommunicantur Religiosi ministrantes Eucharistiam sine Parochi licentia. Præterea dico (saltem extra Pascha) nam, pro Paschate, dicam infra n. 48. & n. 51.

43 Sufficit tamen ejusdem Pastoris, seu Parochi consensus interpretativus, seu præsumptivus. Quis autem veniat nomine Pastoris, seu Parochi, explicabitur §. sequenti num. 56. Neque dicendas si requiritur jurisdictio, ergo
requiritur

requiritur
ut acci
tentia.
nam ab
Pœnite
quæ re
tentia
potenti
non ha
à super
ad adm
stiam,
semper
strabit
44 I
ri facul
quocun
mi Euc
b Nega
probab
45 I
difficul
li: nam
tur esse
dandan
extra f

requiritur consensus expressus, ut accidit in Sacramento Pœnitentiæ. Ne id dicas, inquam; nam absolutio in Sacramento Pœnitentiæ, est actio Iudicis, quæ requirit validitatem sententiæ potētis condonare, quam potētiā, seu authoritatem non habet inferior, nisi illi actu à superiore communicetur. At ad administrandam Eucharistiam, id non requiritur: quia semper validè Eucharistia ministrabitur.

44 Per Bullam Cruciatæ danti facultatem, ut extra Pascha à quocunque Sacerdote possit sumi Eucharistia, docet Vasquez; Negat Suarez: & utrumque probabile.

45 Hoc posito hic propria est difficultas pro tempore Paschali: nam pro hoc tempore videtur esse magis inviti Parochi ad dandam hanc facultatem, ut, extra suam Parochiam, fideles

L 3

commu-

h Vasq. de
Euchar.

disp. 721.

9.05. n. 4

i Suar de
Euchar.

d. 72. sec. 2.

communicent: quia tunc volunt recognoscere suas oves: unde non facile tunc præsumetur eorum voluntas, sicuti præsumitur intra annum, quando satis est, si prudenter judicetur, quòd si sciret, ratum Parochus haberet. Quo ad hoc igitur,

*1 Colligi-
tur ex Sãs
chez l. 3.
de matr.
disp. 23.
n. 17. ibi
secundo
probat.*

*m C offi-
ciu de offi-
cio Archi-
presbyt.
Bonac. de
Euch. d. 7
p. 2. n. 11.
n Suarez
dict. d. 72
sect. 2. De
Lugo d. de
Euch. 18.
sec. 2. n. 50*

46 Certum est primò Vagos, & Peregrinos advenas posse ubilibet / huic præcepto satisfacere. Ratio est, quia saltè adest tacita sui Parochi, vel Papæ licentia.

47 Certum est secundò in Cathedrali posse *m* omnes, etiam de Diocesi: quia in Cathedrali adest Episcopus totius diocesis Pastor.

48 Certum sit tertio prædictos Religiosos, etiam in ipso die Resurrectionis posse *n* ministrare in suis Ecclesiis Eucharistiam iis, qui vel antea satisfecerunt, vel postea satisfacient in Parochia.

Ratio

Ratio
tra die
intellig
commu
cepto, t

49
pro ho
ce satis
esse p
Paroch
erit, ut
cilius,
præsum

50
reman
peccet
tionabi
temptu
propter
velic in
alibi, q
peccet
ministr
Puro
est suu
re, & f

Ratio est, quia illa exceptio (extra diem Paschæ) probabiliter intelligi potest formaliter, pro communione facienda ex præcepto, tempore Paschali.

49 Certum sit quartò etiam pro hoc tempore, seu pro hac vice satisfaciendi præcepto, satis esse præsumptum consensum Parochi. Solum advertendum erit, ut modò diximus, hic difficilius, alio tempore faciliùs esse præsumendum.

50 Vnum igitur, aut alterum remanet incertum: an semper peccet mortaliter, qui, sine rationabili causa, sed sine contemptu, vel scandalo, solum propter suam commoditatem, vel in Paschate communicare alibi, quam in Parochia, & an peccet Sacerdos, si tunc scienter ministret huic Eucharistiam?

Puto quòd fidelis, qui paratus est suum Parochum recognoscere, & fortè, in anno, pluries re-

cognovit communicando in sua Parochia, non irrogat injuriam gravem Parocho, semel, aut iterum in sua vita, se subtrahendo in hoc ab ejus jurisdictione; atque adeo non peccat mortaliter, si semel, aut iterum in vita, modo dicto, in aliena Ecclesia, communicat in Paschate.

Idem puto, si Sacerdos secularis (nam de religioso mox à num. 51.) unum aut alterum, seu paucos tales communicet. Dico (paucos) si enim multos communicaret; irrogaret gravem Parocho injuriam, pertubaretque graviter ordinem Parochiarum. Ratio hujus doctrinæ est, quia rectæ rationi non apparet hæc gravis materia. Pascitur enim ovis, sed una, vel altera vice, quasi in alieno campo ab alieno pastore. Non igitur delinquitur contra substantiam præcepti, sed contra accidentia: & id tam rarò: ut multum in vitis
ratio

ratio
Pastor
cet esse
Sacram
diction
esse mu
mentis
esse mo
ut igit
est mo
men d
furto; f
subtra
Pastori
tale; n
dari ma
detur e
si I
dicanti
cipanti
cet alio
men co
pter ec
fideles
munio
quidem

rationabiliter, non debeat esse Pastor. Scio quod Suarez o docet esse mortale ministrare hoc Sacramentum sine debita jurisdictione, & hanc obligationem esse mutuam ministrantis, & summentis: sed ipse notanter addit, esse mortale, ex genere suo. Sicut igitur furari v. g. alienam rem est mortale, ex genere suo, & tamen datur levitas materiæ in furto; sic se veluti surripere, seu subtrahere à jurisdictione sui Pastoris, erit in genere suo mortale; non tamen tollitur, posse dari materiæ parvitatem, ut videtur esse in nostro casu.

§. De Mendicantibus, Mendicantiumque privilegia participantibus, dico duo. Primò, licet aliqui negent; aliqui p tamen concedunt apud illos, propter eorundem privilegia, posse fideles satisfacere præcepto Cœmunionis Paschalis, in cæteris quidem diebus à Dominica Pal-

L 5

marum

o Suarez
de Euch.
d. 72. sect.
2. § hinc
sequitur.

p Bauny
in Theol.
moral. p. 2
tr. 5 q. 19.

marum ad Dominicam in Albis: at non in ipso die Dominico Resurrectionis: voluit enim Pontifex, ad quandam solemnitatem, in favorem Ecclesiæ Parochialis, excipere pro satisfatione præcepti ipsum solum diem Dominicum Resurrectionis Ratio hujus sententiæ ducitur ex iis duabus propositionibus. Prima quod satis probabile est q̄ in privilegiis dictis, cum excipitur dies Paschæ, solum excipi materialiter ipsum diem Dominicum Resurrectionis, idque ad satisfaciendum præcepto. Esto sit etiam probabile, excipi formaliter, ut supra n. 48. diximus. Secunda quod in cæteris diebus, immo, & toto anno, præter prædictum diem unicum Resurrectionis Dominicæ, prædicti Religiosi sunt in suis Ecclesiis, immo & extra suas Ecclesias, atque adeo in alienis & delegati Parochorum, sic à Summo Pontifice instituta

q̄ Beja
p. 4. cas. 4.

r Portell.
in resp.

instituti, ut patet ex eorum privilegiis. Lege Cōpendium privileg. Soc. Iesu V. Eucharistia ubi Pater Noster Generalis restringit nostros, ut in alienis Ecclesiis hoc privilegio, sine licentia eorum, ad quos pertinet, non utantur. In suis vero excipit ipsum unum diem Resurrectionis: intellige pro satisfactione præcepti. § 2 Dico secundò et aliquos putare universaliter, etiam pro ipso Paschatis die, posse satisfacere apud eosdem. Ratio est, quia absolutè sine restrictione Paschæ, id concessit Nicolaus Quintus, & Paulus Tertius Religiosis Beatæ Mariæ de Guadalupe, & consequenter per communicationem cæteris mendicantibus.

At, dices, hoc Privilegium fuisse vivæ vocis oraculo concessum, adeoque sublatum ab Urbano Octavo, qui omnia ejus-

Reg. p. 3. casu 39. adducitq; Joannem la Cruce Rodrig. Villalob.

Compēd. priv. Soc. Jesu V.

Euch. §.

2. sine.

Idem

Bauny ib.

leg. Hagun.

præc. Ecc.

3. l. 1. c. 5.

n. 13. &

De Lugo

de Euch.

d. 18. sec. 2

n. 49.

modi abrogavit. Respondent aliquos dicere fuisse per Bullam.

§ 3 Has duas opiniones relictas num. § 1 & § 2. non possum non vocare saltem speculative probabiles: si quidem probabilibus rationibus nituntur, bonosque habent authores. Et quidem prior videtur expeditior: ita tamen, ut neutram in usum, deducendam censeam, ne detur occasio, vel admirationis in populo, vel querelarum in Prælatiis.

§ 4 Dices extat novissima declaratio Sacræ Congregationis, qua præcipitur Archiepiscopo Neapolitano, ut id sub censuris prohibeat Patribus Theatinis, ex Societatis Iesu, quam adduxit, & timuit Dianam. u

*u Dian
p. 6. tr. 6.
ref. § 8. fine.*

Respondeo. De hac declaratione. Primò non constat authenticè. Secundò non est directæ illis religiosiis sed Archiep. Tertio est epistola particularis, pro

pro Diœcesi Neapolitana, ubi
 fortè aliquod peculiare subo-
 riebatur inconueniens. Quarto
 principaliter, declaratio sic ha-
 bet. Conquesti sunt Parochi de
 Patribus Theatinis, & Societa-
 tis, quod asserere audent, perso-
 nas laicas assumentes in eo-
 rum Oratoriis, seu Congrega-
 tionibus Eucharistiæ Sacramen-
 tum, in die Paschatis Ecclesiæ
 præcepto satisfacere: cumque
 id minimè permissum sit, &c.
 Videt? loquitur de Congrega-
 tionibus, seu Oratoriis, utique
 privatis, in quibus iudicatum
 fuit inconueniens satisfieri præ-
 cepto; at nos loquimur in Eccle-
 siis publicis. Secundò loquitur
 de die Paschatis, id est juxta pro-
 babilem superiorem interpreta-
 tionem de ipso die Dominico
 Resurrectionis: ergo saltem
 priori sententiæ, num. 51. relatæ
 hæc prohibitio non obstat.

Confirmo. Docet, & quidem
 L 7 merito,

x Vasq. de
Euch. d.
211. c. 5.
§. 45.

meritò, Vasquez, x quando verba legis obscura sunt, locum esse opinionibus, & posse quempiam probabiliter verba legis interpretari, atque ita investigare mentem legislatoris. Iam, subfumo: in hac declaratione, ut etiam in privilegiis prædictis non clarè constat, quid importet illud (dies Paschatis) atque adeo obscurum est: ergo poterit quilibet illud probabiliter quid significet interpretari, & consequenter nos modo jam dicto, interpretari potuimus.

§. 5.

Nisi forte, de proprii Sacerdotis consilio, ob aliquam rationabilem causam, ad tempus ab hujusmodi perceptione duxerit abstinendum,

Ubi, quis hanc, & alibi, quam in Parochia communicandi, licentiam